

Mindeord om Hakikta Najin Jordan.

Af Knud Rygård

Den 14. april 2011 døde Hakikta Najin Jordan på intensivafdelingen på Gentofte Hospital nord for København i Danmark som følge af dobbeltsidet lungebetændelse og lungefibrose.

Hakikta blev født 23. november 1941 på Red Shirt Table i Pine Ridge Reservation og fik navnet Melvin Custer Jordan. Hans fødsel blev først registreret i foråret 1942, fordi vinteren dette år var usædvanlig hård.

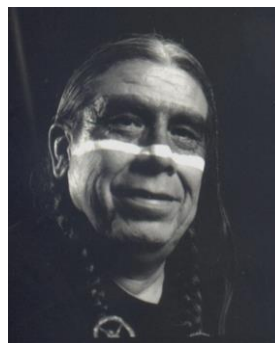
Han er indregistreret som medlem af Rosebud stammen på Rosebud-reservatet.

Hans mors pigenavn var Lea Arcoren, hans fars navn var Everett Jordan Jr.

I januar 1995 giftede Hakikta sig med Marianne Tretow-Loof og flyttede til Montana og senere til Alaska.

I november 1995 slog de sig ned i Danmark.

Han sagde altid, at han elskede sit liv i Danmark, fordi det ikke bød på stress og modgang.

Willie Kindle, formand for Rosebud Sioux Tribal Council og Rosebud Sioux Tribe, udnævnte ham i 1996 til kulturel ambassadør i Danmark for Rosebud-sioux'erne.

Sammen med Marianne underviste Hakikta, gav opvisninger og holdt foredrag om traditionel lakota-kultur og spiritualitet i Danmark og andre europæiske lande.

Han var venlig mod alle, og bekæmpede fordomme og racisme hvor han mødte dem. Han hadede den skade der er forvoldt og bliver forvoldt på Moder Jord. Han ønskede at give noget tilbage til hende til gengæld for hendes gaver. Han viste respekt for planter, træer og dyr.

Hans elskede lille hund Shunka blev syg i 2010 og han ønskede efterfølgende at soldanse for alle de firbenede. Han var midt i forberedelserne til at deltage i Hollow-Horn-Bear Soldansen på Rosebud Reservatet, da han blev syg og gik bort - efter kun 10 dages indlæggelse på Gentofte Hospital.

I Danmark efterlader han Marianne og en stor svigerfamilie samt venner over hele Europa.

I USA er han efterlader fire brødre og en søster, pårørende og en mængde gode venner.

I 2005 skrev Hakikta følgende om sig selv:

Min indføring i lakota'ernes tænkemåde og filosofi begyndte i 1947, da jeg var seks år gammel. Indtil 1951 blev jeg undervist af min morfar Stephen Brave Bird. 10 år gammel blev jeg fjernet fra min bedstefar og tvunget til at gå på en katolsk kostskole på Pine Ridge-reservatet.

Efter at de havde klippet mit hår af og slået mig, fordi jeg ikke kunne tale engelsk, nægtede jeg at samarbejde. Så jeg satte ild på deres kirke og løb væk, fordi jeg stadig var min bedstefars lille kriger. Jeg vendte ikke tilbage til den traditionelle livsstil før 1989, da min bror fandt mig og bad mig om at vende tilbage til reservatet for at hjælpe ham, fordi han var ved at dø af kræft. 47 gammel vendte jeg endelig tilbage til Rosebud.

Joe Eagle Elk - en medicinmand på Rosebud Reservatet - hjalp mig tilbage til 'the old ways' og til at huske sproget. Joe hjalp mig også til at finde tilbage til traditionerne og forberedte mig til mit første soldans.

På den fjerde dag af soldansen i 1993 blev der annonceret en navngivning, hvor jeg fik min oldefars navn Hakikta Najin (står ser tilbage).

I 1999 afsluttede jeg mit ottende år som soldanser på Hollow-Horn-Bear-soldansen. Lige efter denne soldans blev der afholdt en ceremoni for veteraner, hvor jeg blev gjort til leder af TOKALA-selskabet - det højt respekterede traditionelle selskab for veteraner.

I 1995 giftede jeg mig med Marianne, der er dansk af fødsel, og siden da har jeg levet med hende og min lille hund Shunka i Danmark. Sammen giver vi opvisning af traditionelle danse og holder foredrag i flere forskellige lande om lakota'ernes historie, kultur og livsstil i dag. Og jeg holder individuelle sessioner og gruppesessioner om lakota'ernes tænkemåde og filosofi.

I 1996 blev jeg udnævnt af præsidenten for Rosebud Sioux Tribe (Sicangu-lakotaernes selvstændige nation) til kulturel ambassadør i Danmark.

Jeg er meget lykkelig i Danmark.

Hakikta Najin efterlod et testamente ifølge hvilket han ønskede at blive kremeret og begravet i den lokale kirkegård tæt på sit danske hjem.

Ved middagstid d. 30. april 2011 blev der afholdt en lakota-ceremoni til hans ære i Byrådssalen på Rosebud Reservation og der var en mindehøjtidelighed på Mariebjerg kirkegård tæt på hans danske hjem.

Han blev kremeret lige efter, og hans urne blev sat til at hvile på et sted på kirkegården, han selv havde udpeget 14 år tidligere.

Det var i høj grad den dybe indbyrdes forbundethed mellem Hakikta og Marianne, der gav de to energien til deres store indsats i formidlingen af lakota-kultur herhjemme.

Vi, der har mødt dem sammen på denne måde, vil huske Hakikta for hans generøse anerkendelse af de måder, hvorpå vi herhjemme har søgt at repræsentere traditionel indiansk kultur. På tværs af kulturelle barrierer var han i stand til at se oprigtigheden i forvaltningen af de ting, som vi har lært af de andre af hans indianske landsmænd, der gennem tiden har delt deres viden med os.

Selv blev han for mange en første vejviser med hensyn til at finde retning og mål i livet via indiansk livsforståelse. Hans magtfulde tilstedeværelse ved powwows og andre arrangementer var en tryghed og opmuntring for mange som søgte mening i det indianske, ikke blot for dem han kunne nå at tale med personligt. På den måde har han hjulpet langt flere, end han selv var klar over. Han efterlader gode minder og et stort savn.

Æret være hans minde!

Ifølge lakota-traditionerne er det kommende år et særligt år, hvor den afdøde og de efterladte bevarer et nært indbyrdes bånd for at omstille sig til den ny tilværelse. Lad os sende vores tanker og bønner for Marianne og Hakikta i denne svære tid.

På vegne af alle os i foreningen,

Knud Rygård.

Kilde til de biografiske oplysninger om Hakikta: http://www.lakotacountrytimes.com/news/2011-05-11/The_Holy_Road/Melvin_Custer_Jordan.html

Om navnet Hakikta Najin har Marianne fortalt følgende:

Hakikta Najin betyder "står og ser tilbage" underforstået (mere generelt) at man er en ældre herre som i en sen alder i en form for vis-hedstilstand ser tilbage på sit liv, og kan drage viden og erfaring herfra, som han så kan give videre med kærlig hånd til de yngre mænd (og kvinder) i deres søgen og iver for guidning...

I en kriger-forståelse betyder det at få alle mand med hjem fra slagmarken, eller i en familieførståelse at han var den, der sørgede for at alle kom med, når hele stammen/familien skulle rejse eller rykke teltpælene...